

Maksim Óssipov: «Les metàfores són perilloses»

El cardiòleg i escriptor diu que «a Rússia el temps està aturat»

Nascut a Moscou el 1963, Maksim Óssipov va estudiar medicina i es va especialitzar en cardiologia. Implicat en l'activisme individual, ha tirat endavant un hospital a Tarusa (Rússia). En ser finançat de forma privada, s'ha hagut d'encarar amb una administració que veu insuportable qualsevol tipus d'independència, encara que tingui resultats notables com la reducció de la taxa de mortalitat. Óssipov també és escriptor. Conversem amb ell amb motiu de la publicació en català d'*El crit de l'ocell domèstic* (<http://clubeditor.cat/ca/lilibre/el-crit-de-locell-domestic>) (Club Editor), un volum de relats reivindicat per la premi Nobel Svetlana Aleksíevitx com una peça de la gran literatura contemporània. És ella qui subratlla que ?la seva prosa és com un diagnòstic precís i implacable de la vida russa.?

Foto: Gemma Ventura

Us oferim 14 reflexions de Maksim Óssipov al voltant de la sanitat, de l'escriptura i de les ferides de Rússia:

1. «Els interessos econòmics sovint estan per sobre de la salut. Les autoritats es pensen que el poble és casa seva. S'alerten quan un estrany arriba i no és obedient, ni segueix unes lleis perquè més aviat les troba estúpides. Si algú arriba a casa teva i et diu: hauries de treure això,

redissenyar la cuina... no t'agradaria. Diries: això és casa meva, deixa'm fer-hi el que vulgui. El que passa és que l'hospital és més casa meva que casa seva. I les decisions les prenem nosaltres. Aquí és on està l'essència del conflicte. He pogut entendre com són les relacions entre la gent.»

2. «A Tarusa, al principi, l'hospital estava en un estat molt pobre, no el podies ni anomenar hospital. És més fàcil construir des de zero que modificar el que ja existeix. Hem portat metges, equipaments nous, ho hem anat reparant. Hem invertit molt d'esforç. No vull canviar el món, vull aconseguir unes condicions normals per la meva feina, per la sanitat. No es tracta de fer cap revolució, sinó de millorar. De servir els interessos dels pacients i no de l'administració.»

3. «Avui en dia, el poder a Rússia pertany sobretot a la policia secreta.»

4. «Sent metge pots veure les persones en les pitjors situacions de la seva vida. També pots tractar amb les capes més diverses de la societat. T'ajuda a entendre-ho tot millor. La medicina ajuda a escriure perquè et fa estar en contacte amb la vida i amb la mort. I agafes una gran perspectiva. T'adones que la societat russa està molt fragmentada. Un company músic em va dir: tu ets l'amic que no és músic. Perquè ells sempre van junts. Si tu ets financer, aniràs amb els que ho siguin. És una societat molt tancada. Incomunicada. Tallada en bocins. És com l'aigua i l'oli, que mai es podran barrejar.»

5. «A vegades el dolor és al cos, i a vegades és a l'ànima.»

6. «Els metges hem d'ocupar el mínim espai a la vida dels pacients. Només els hem de solucionar el problema. Si et fa mal el queixal, aniràs al dentista. I després tornaràs a la teva vida normal. Has d'entendre la situació personal del pacient, però sense agafar un rol. La medicina és instrumental.»

7. «Escriure no és una feina, és alguna cosa més. És estrany: com més escrius, més fort es converteix el sentiment. Acabo una història i al cap d'un parell de setmanes la necessitat torna. No l'esperes, ve.»

8. «El meu pare era un bon escriptor. Va morir el 1991, no sabia que el seu fill també escriuria, tot i que potser s'ho imaginava. Ell em recomanava molts llibres quan jo era petit. Sempre he sentit i he sabut que la literatura és important, i sempre he tingut la sensació que havia d'escriure.»

9. «En les històries els fets passen, o no passen, entre les paraules. Entre les accions.»

10. «Si tu escrius una història sobre un jugador d'escacs, hauries d'entendre d'escacs. Si escrius sobre teatre, igual. Que un escriptor conegui la matèria que tracta és fonamental.»

11. «A Rússia idealitzem els altres països. Tinc idealitzada Barcelona, m'agrada molt. Potser ho faig perquè hi ha uns cantons foscos que no dec veure. A Rússia, d'alguna manera el temps està aturat.»

12. «El que més importa és la pau. A Barcelona l'he respirat. Aquí teniu, d'alguna manera, una vida normal. En canvi a Rússia encara no tenim la pau. Estem en procés, en guerra. Com a Ucraïna, dins del país tenim moltes complexitats.»

13. «No ens hem de guiar del tot per la intuïció. Hauríem d'analitzar, pensar. La intuïció és una forma d'entendre la realitat, però no és l'única.»

14. «Les metàfores són perilloses, perquè poden canviar el significat de la realitat.»

El crit de l'ocell domèstic (<http://clubeditor.cat/ca/llibre/el-crit-de-locell-domestic>)

© Maksim Óssipov
© d'aquesta edició: Club Editor, 2016
© Traducció: Arnau Barrios